

[REFORMATOR *sb m*

A sg reformatora.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Ten, kto zmienia na lepsze, odnawia, naprawia, poprawia [reformator – naprawca rzeczy skażonej Calep; naprawca, naprawiacz czego, odnawiacz – reformator Cn]: Przetósz gdzie było trzebá co napráwować [...]: tedy tego tám połyłał [św. Paweł Tymoteusza]/ iáko reformatorá SkarŻyw 78.

Synonim: odnowca.

PP